

Logitech PRO X Superlight 2 - valguskiirusel ja kaalutult, tarkvara sangpomina küljes

4 kuud tagasi Autor: [AM](#)

Logitech on välja toonud oma uue põlvkonna *Superlight*-hiire ehk mänguri osundusseadme, mis ei kaalu peaaegu midagi (see tähendab 60 grammi). Võrreldes esimese põlvkonna seadmega, [mida testisime](#), on üht-teist paremaks läinud, kuid mõni viga endiselt külge jäänud.

Alustaks sellest, mille üle natuke nuriseda, sest etteruttavalt võib öelda, et hiir ise on superhea - kiire, käepärane, kerge ja ülitäpne. Mänguri jaoks seega sobib (enamasti).

Logitech on väga hea hiirte-klaviatuuride tootja, kuid keskpärane oma tarkvaraga. 250 MB hiire seadete vaatamiseks tundub palju. Hiire tarkvara paigaldamisel suutis see isegi sülearvuti ventilaatori täistuuridel huugama panna. Kui sul on mitu Logitechi hiirt, siis tõenäoliselt on ka mitu tarkvara: näiteks äsja testitud klaviatuuri [Craft](#) jaoks Logitech Options, uuemate kontorihiirte jaoks Options+ ja mänguriseadmetele G Hub.

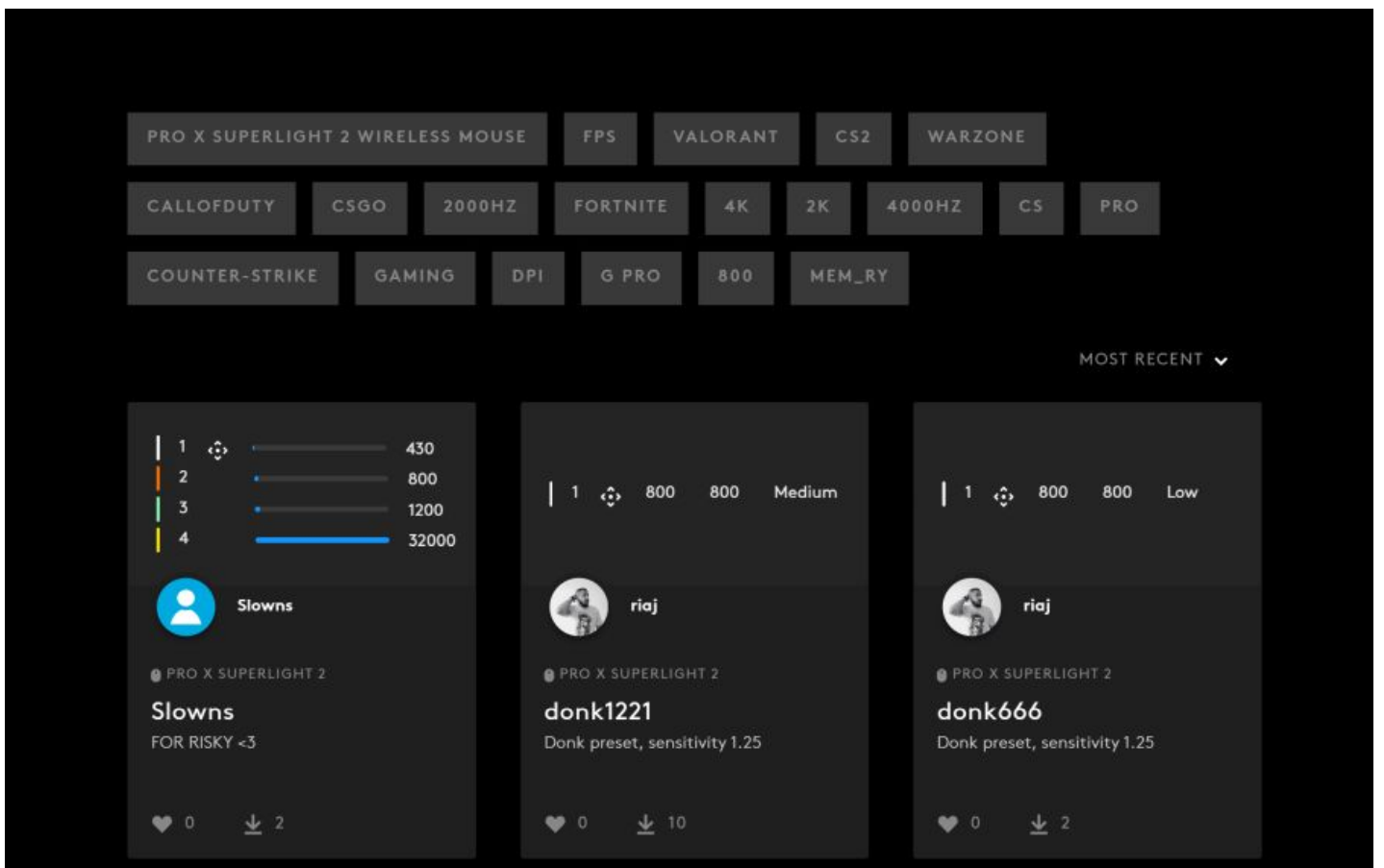
Hiirt uuendama asudes selgub, et selle kaasasolev USB C kaabel on siiski vajalik, sest tarkvara jaoks tahetakse, et kasutataks just seda kaablit. Uuendamise ajal peab leidma ka teise USB pordi, kuna Pro X adapter peab ka samal ajal olema arvutiga ühendatud. Kaasas on ka USB C pealt USB A-le üleminek. Hea on see, et võrreldes eelmise põlvkonnaga pole vaja spetsiaalse otsaga microUSB kaablit hiire laadimiseks, millel olid lausa kummalised "tiivad", et seda kaablit kuhugi mujale ei saaks toppida.

Hiir ühildub ka USB C-ga, kuid ametlikult ei sobi suvaline kaabel tarkvarauuenduseks. Laadida aga saab. Muidugi on kaasasolev kaabel hea ka juhtmega hiirena kasutamiseks, sest on kerge, peenike ja painduv, nullimata ära seadme ülikerget kaalu kiiremal liigutamisel.

Tarkvara võimalused on muidugi mänguri jaoks vajalikud, sest sealt saab programmeerida nuppe, seadistada hiirt ja erinevaid mänguprofiile koguni hiire enda mällu salvestada.

Üks hea asi, mida pole varem kohanud, on eelmise hiire seadete eksportimine uude hiirde. Kuna eelmine hiir arvutis oli samuti Logitech, siis ei tea, kuidas see teistega toimib, aga kasutaja jaoks on ülimalt mugav, et uus seade töötab täpselt sama kiiresti, kui eelmine on oma käe järgi timmitud.

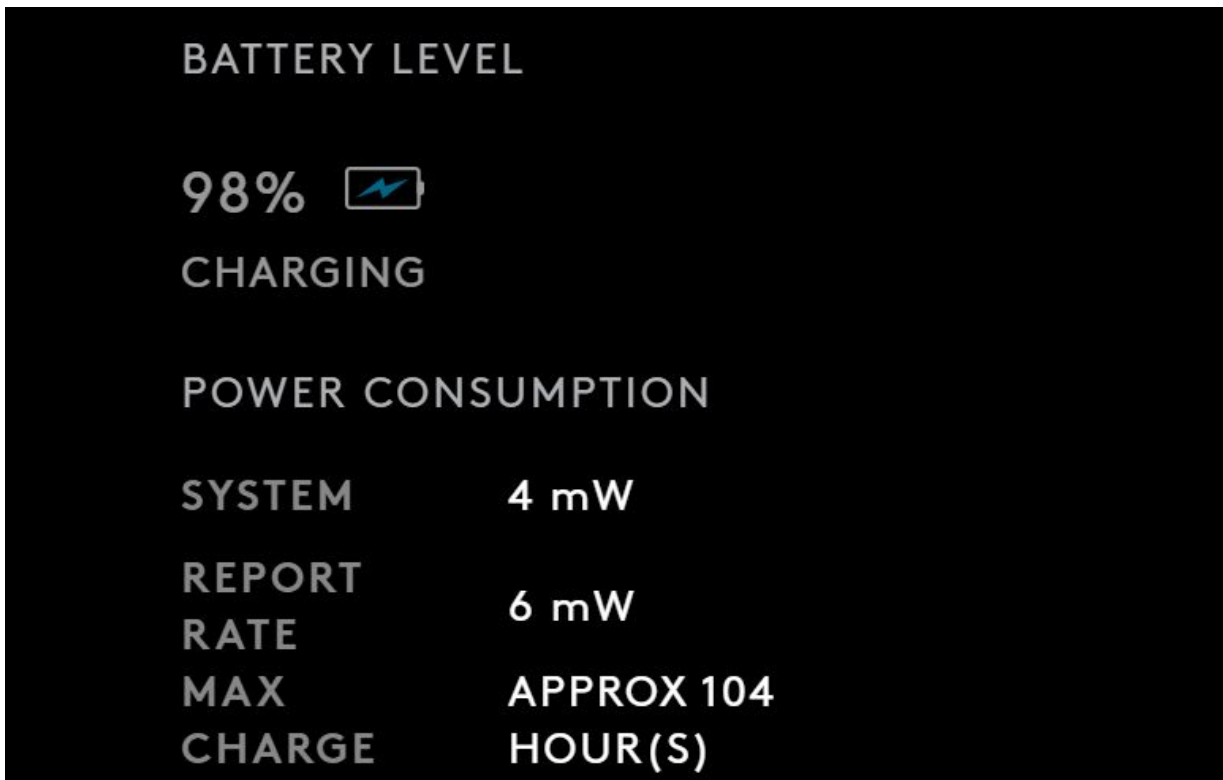
Kuid see pole veel kõik. Mängude jaoks võib igäühe puhul eraldi profiili koostada. Mängurid ilmselt ise teavad paremini, milliseid kiirusi on vaja erinevateks olukordadeks, kuid võhiku jaoks on olemas ka hulk kommuuni populaarsemaid seadeid, mida profid kasutavad kindlates mängudes ja olukordades. Seega saab kasutada tõeliste asjatundjate soovitusi ja sätteid.

Imelik on aga see, et puudu on DPI vahetamise eraldi nupp. Nuppusid on üldse sel mudelil vähe nagu ka eelkäijal: vaid elementaarsed, lisaks rullikule, vasakule-paremale ja edasi-tagasi nupule muud polegi. Rullikut saab ka vajutada, kuid rullikul pole vasakule-paremale lüliteid.

Lülitid on aga hiirel väga head ja täpsed, optomehaanilised. See tähendab, et optiline täpsus on ühendatud mehaanilise rahuldust pakkuva tagasisidega "klõpsuga". Tunnetus on nagu klassikalisel hiirel, kuid täpsus parem.

Tarkvara muuseas oskab energiatarbe kaudu ligikaudu hinnata, kui palju hiirt jätkub järgmise täislaadimiseni:

Nagu näha, pole aku eluiga aastaid, nagu mõnedel Logitechi seadmetel, kuid 60-grammise kaalu kohta ei mahu ilmselt sisse ka kuigi suurt patareid, et hiirt kergena hoida.

Käe järgi on seade ülimalt mugav just neile, kellel suurem ja pikem kämmal, sest vaatamata pildilt nähtule on reaalses elus korpus palju pikem kui enamusel tavalistel hiirtel. Samas pole see probleemiks pisema käega kasutajatele. Pind on matt ja nahasõbralik, jalased libisevad hästi nii klaasil kui karedamal mängurimatil.

Seda, mille peal hiir parajasti on, tunnetab sensor ise, kuid saab ka määrata, et sellele mitte aega ja energiat kulutada, et kasutusel on ideaalse pinnaga mängurimatt ning sensor võiks seda kohe arvestada.

Põhja alt leiab nagu eelkäijaltki magnetiga kinnitatava luugi, mille all pole muud kui USB adapteri hoidik transpordiks. Patareisid ju pole. Lisaks on olemas eraldi sisse-välja lüliti.

PRO X 2 spetsiaalset adapterit tulebki selle hiirega kogu aeg kaasas kanda, sest pole Bluetoothi ning teiste Logitechi adapteritega see seade ei ühildu. Samas saab ka juhtmega kasutada.

Kiirusele ja täpsusele pole tõesti midagi ette heita, selle saab ka just nii täpselt aeglasemaks muuta, kui ise tahad. Toetab eraldusvõimet 32 000 DPI, mis on üsna kosmiline, 500 IPS ja suudab toime tulla 40 G kiirendusega. Hiire ka pollimissagedus on kuni 2000 Hz (algse G Pro X Superlighti maksimaalne sagedus oli 1000 Hz) ja sellel on Logitechi uued Lightforce'i hübriidsed optilis-mehaanilised lülitid.

Kuna "klõpsud" on kasutaja rahulduseks, siis oleks eeldanud hiirenupudelt natuke kergemat vajutust, kuid mehaanikat on ka vaja: kui valid energiasäästu režiimi, siis lülitid muutuvad mehaaniliseks ning valguskiirusel optiline jälgimine lülitub välja aku kokkuhoiuks.

Küll aga on küljenupud mõnusalt pehmed, palju pehmemad kui hiire enda nupud.

Rullik on "hammastega" ja liigub edasi jõnkshaaval, puudub võimalus seda sujuvalt veerema panna.

Kellele see hiir sobib? Kui tavaliselt saab öelda, et mängurihiir on alati ka kontorikasutaja jaoks palju parem valik, siis selle seadme puhul on tegemist ehk natuke liiga spetsiifilise osundusseadmega, mis on küll mugav, täpne ja kiire, kuid tavakasutajal pole mõtet hea hiire eest nii palju maksta, kui ta mänguri spetsifunktsioone ei kasuta. Ta jääb samas ilma Bluetoothiga ühendamise võimalusest või korruga mitme arvuti vahel lülitamisest.

Isegi mängurite puhul peetakse Pro X Superlight 2 sobivaks vaid teatud mängudele. See on ideaalne esimese isiku vaates (*First Person View* ehk FPV) tulistajatele ja kõigele, kus kiirus on prioriteet – see on nendeks operatsioonideks tõesti ainuõige ja ikooniline ülikerge hiir. Korpus on piisavalt väike, kuid pikk, seda saab kasutada ka pikkade küüntega ja näiteks CS:GO laadsetes mängudes on tegemist pea parima valikuga.

Kuid kontorikasutuseks otsi mõnda muud universaalsemat mängurihiirt või teisi liikuva kasutaja jaoks mõeldud kergeid mudeleid.

PLUSSID

- + ülikiire, ülitäpne, hea eraldusvõimega
- + ülikerge, mugav käes hoida
- + ohtralt eelseadistusi, mida saab eksportida ka proffidelt kogukonnast

MIINUSED

- vähe nuppe, puudub isegi DPI ehk eraldusvõime ümberlülitamise nupp
- vajab mänguriseadme spetstarkvara seadistusteks ja spetskaablit-spetsadapterit
- kallivõitu

TEHNILISED ANDMED

Mängurihiir Logitech G Pro X Superlight 2

Hind: ca 150 eurot

Ühendus: spetsiaalne Logitechi enda *LIGHTSPEED wireless technology* (2,4 GHz)

Lülitid: hübriid (nii mehaanilised kui optoelektrilised) *LIGHTFORCE Hybrid Switches*

Mälu: seaded saab salvestada hiire enda mällu, vajab [Logitech G HUB](#) tarkvara

Nuppe: 5, programmeeritavad

Sensor ja protsessor: HERO 2, eraldusvõime 100 – 32 000 DPI, kiirendus kuni 40 G, kiirus >500 ips (spetsiaalsel mänguri hiirematil)

Pollimissagedus: 4000 Hz (0,25 ms)

Protsessor: 32-bitine ARM

Aku kestvus: 95 tundi pideva liigutamisega

- [Testid](#)
- [Arvutihiired](#)
- [Logitechi nurk](#)
- [Mängud](#)